

108 — Забъл. На *иѣ* свършватъ вообще сички-тѣ глаголи които правїжтъ второ-то си лице на *иши*, и тѣ които иматъ, преди окончателна-тѣ си, гласна буква, като: *гадък*, *жсенък*, *пък*, *док*, *пък*, и прч.

109 — Както че глагола-тѣ *съмъ* ни служи за спомаганіе въ други-тѣ спряженія, ние ще начнемъ отъ него първо.

СПРЯЖЕНИЕ НА СЪЩЕСТВИТЕЛНІЯ-ТЪ ГЛАГОЛЪ СЪМЪ.

Наклоненіе изъявително.

Време сегашо.

миша и чадвачи съмъ
Отколъзминало.

чис. един.	чис. множ.	чис. един.	чис. множ.
съмъ	сми (сме)	бѣхъ	бѣхми
си	сте	бѣше	бѣхте
е	сѧ.	бѣше	бѣхъ.

Минало несъвършенно.

ч. ед.	ч. мн.	ч. ед.	ч. мн.
бѣхъ	бѣхми (ме)	ше	съмъ
бѣше, бѣ	бѣхте	ши	си
бѣше, бѣ	бѣхъ.	ще	сѧ.

Минало опредѣленно.

ч. ед.	ч. мн.	ч. ед.	ч. мн.
быхъ	быхми (ме)	шъ	щемъ
бы	быхте	щешъ	щете
бы	быхъ.	ще	щѣтъ.

Минало неопредѣленно.

ч. ед.	ч. мн.
бы	сми
бы	сте
бы	сѧ.

Наклоненіе согласи- телно.

То има само едно минало време: